

[Alice Faber]

der. Der er forståelse for, at vi med nogle af forslagene kan komme til at have en formynderisk holdning over for forældre generelt, og en grænsedragning er svær.

I enhver hjælpeforanstaltning ligger der en kontrol, som vi må være opmærksomme på og prøve på at klarlægge. Holdningen, der ligger i ordene: du kan nok forstå, at jeg bliver nødt til at hjælpe dig, kan godt komme til at virke som et overgreb på familier og børn, som er en lille smule anderledes, men det er VS i bemærkningerne opmærksomme på.

Det er vigtigt, at vore børn lærer, hvad demokratiske beslutninger er, hvordan de virker, og hvordan man som individ kan påvirke dem. Det er en lang proces, som starter eller burde starte i barnets første år, men for at det kan udvikle sig til det demokratiske bevidste og engagerede samfundsmedlem, som vi gerne ser det bliver, er vi nok nødt til at se lidt kritisk på den måde, vi har indrettet samfundet på. Der er sket visse ændringer både i familien og i skolen, men i skolen kunne man gøre noget mere for at støtte og stimulere elevernes medbestemmelse. Alt for ofte går eleverne i stykker eller i stå, fordi skolerne ikke ser det som en vigtig opgave at hjælpe med at få dem til at fungere. Det ville være godt, hvis skolen kunne hjælpe eleverne, sådan at de fik indflydelse på de forhold i lokalsamfundene, som vedrørte dem, uden at lærerne skulle beskyldes for at manipulere eller være demagoger.

Vi er meget enige med forslagsstillerne i, at der iværksættes en oplysningskampagne om skadevirkningerne på børn, som bliver mishandlet eller udsættes for vold, som ikke kan kaldes mishandling. Desværre hænger disse ulykkelige forhold omkring børnemishandling jo ofte sammen med problemer hos forældrene og deres forhold i øvrigt i samfundet. VS' børneforslag vil kunne råde bod på nogle af disse problemer eller lappe på noget af det. Ukendskab til konsekvenserne af voldsanvendelse har jeg mødt hos mange forældre i mit arbejde med skolepsykologisk rådgivning. Der skal bruges megen tid på at tale med disse forældre, og det er der sjældent lejlighed til. En oplysningskampagne kan sætte en diskussion i gang på et tidspunkt, hvor forældrene ikke er pressede af myndigheder på grund af en nylig episode.

Vi er i SF enige i, at der fremsættes »lovforslag om afskaffelse af revselsesretten«, som det så kluntet hedder. Vi vil gerne fastslå, at hensigten ikke må være at indføre sanktioner, men formålet må være af pædagogisk art. I øvrigt blev der på sidste møde i Nordisk Råd opnået enighed om et forbud mod legemlig afstraffelse, så det betyder vel bred enighed her i folketinget om forslaget.

Etablering af krisecentre og beredskabsfamilier er der behov for. Det må ikke betyde, at vi undlader at dyrke vort netværk af familie, venner og naboer, som børnene kender og har brug for i mange andre situationer. Det er overmåde vigtigt, at vi i Danmark i langt større udstækning tager børns og forældres problemer op samlet, i stedet for den nuværende politik, hvor vi for det meste fjerner børnene fra hjemmene.

Selv om der er problemer, har de fleste børn og forældre meget at give hinanden. Forsøget i Amsterdam, som giver børn ret til at være væk fra forældrene i en uge, uden at forældrene kan blokere det, har vi megen sympati for. Det vil jeg gerne høre noget mere om.

Vi er enige i punkt 4, hvorimod vi nok har problemer i forhold til punkt 5 med hensyn til, i hvor stor udstrækning børn skal høres om vidtgående indgreb. Vi mener, det er vigtigt, at vi lytter til børnene. Vi har ikke så store problemer med de store børn, men hvornår er de gamle nok? Det må aldrig ske på en sådan måde, at børnene kommer til at opleve, at det er dem, der afgør, hvordan en fjernelse eller en skilsmisse falder ud. Det er vigtigt at give børnene støtte fra en person, der kender dem godt. Det er ikke nok, at det er en fremmed børnesagkyndig.

Punkterne 7, 8 og 9 er vi enige i.

Knud Lind (FP):

Beslutningsforslag nr. B 4 er et VS-forslag på godt og ondt.

Jeg vil først fremhæve det gode i beslutningsforslaget, nemlig punkt 7, hvor man ønsker effektive foranstaltninger til forøgelse af børns sikkerhed i trafikken. Havde dette punkt stået alene, så tror jeg, at VS havde fået hele folketingets støtte. Børn har f. eks. ikke den samme afstandsbedømmelse eller rutine som voksne trafikanter. Selv om der i færdselsloven er taget særligt hensyn til børns sikkerhed i form af et påbud om at